

samme Mening, ogsaa de, der i og for sig er stemte for, at der skal indføres en Jordskyld her i Landet. Ingen vil mene, at Jordskyld kan paalægges som Skat ud fra den Vurdering, der nu vil finde Sted, men den vil være af yderst oplysende Art overfor selve Spørgsmaalet, naar det skal tages op. Dermed har man ikke tilvejebragt et Grundlag for fremtidig Jordskyld, som kunde bruges, hvis Rigsdagen senere vedtager en saadan Afgift. Jeg maa dog sige til det ærede Medlem, naar han af Angst for Afgiften ganske afviser en Bestemmelse som den i dette Lovforslag, at han kan dog ikke være blind og døv for, hvilken Bevægelse der overhovedet er i Landet paa dette Omraade, og ogsaa under Hensyn til denne Bevægelse forekommer det mig rimeligt, at Rigsdagen vedtager en saadan Prøvevurdering som den, der her er Tale om. Men det er jo det, som udmærker Højre, at dette Parti ingen Sinde kan tage sine Beslutninger i Tide. Jeg ved ikke, om det skulde blive bedre, naar det forandrer sit Navn, det er jo muligt; men ellers er det karakteristisk for Højre, at det modsætter sig en Foranstaltning, saa længe det blot paa nogen Maade er muligt, og saa til Slutning alligevel nødes til at tiltræde den.

De to andre Ændringsforslag, det ærede Medlem har stillet, er af mindre betydende Karakter, men er dog af en saadan Art, at de berører Ejendomsskyldloven principielt. Det ærede Medlem sagde, at han havde foreslaaet saadanne Ændringer, som i sin Tid var vedtagne af Landstinget, og han mente dermed at lette Lovforslagets Gennemførelse. Jeg kan derom kun sige, at de Ændringer, som Landstinget i Samlingen 1913—14 vedtog med Hensyn til det da fremsatte Lovforslag, saa langt fra at lette dettes Gennemførelse kun umuliggjorde den, saa nogen egentlig Tjeneste synes det ærede Medlem ikke at vise Lovforslaget ved at genoptage Forslag om disse Ændringer. Dette gælder netop de Ændringsforslag, som det øvrige Udvalg meget rigtigt har modsat sig. Det er Ændringer af principiel Natur, ikke mindst den, hvorved man her ganske vil fjerne Ordet „Drifts-“, det vil sige fjerne en Bestemmelse, hvorefter Driftsbygninger sættes lig med andre Bygninger i selve Ejendomsskyldloven. Derved kommer man ind paa en Revision af Loven og paa en Diskussion om en Bestemmelse i Loven, som har været meget omtvistet, og hvis Fjernelse baade Folketinget og Ministeriet altid har modsat sig. Hvad an-

gaar det andet Ændringsforslag, hvorefter en Ejer af en Ejendom ikke skal have Lov til at kræve sin Ejendom omvurderet, maa jeg sige, at der vil være endnu meget mindre Rimelighed for at vedtage det end ellers, naar man gaar til 3-aarig Vurdering. Den Risiko, man da kan løbe ved, at en Ejer af Laanehensyn alene skulde forlange sin Ejendom omvurderet, er neppe stor, han skal dog selv betale Omvurderingen.

Udvalget har stillet en Række Ændringsforslag, af hvilke nogle har forholdsvis ringe Betydning overfor selve Lovforslaget. Dette gælder det Ændringsforslag, som vedrører Værdsættelsen af Skovejendomme, det Ændringsforslag, der vedrører Forholdstalsvalgmaadens Indførelse ved Valg af Vurderingsraadene, og det Ændringsforslag, hvorefter en Bøde ikke behøver at være saa høj som 100 Kr., men kan gaa ned til 20 Kr. Den ærede Ordfører har Ret i, at man paa Grund af den høje Bøde som den lavest mulige kommer bort fra overhovedet at ikende Bøder, medens man, naar Bøden kan være ringere, dog vil gøre det. Det gælder endvidere det Ændringsforslag, hvorefter Kommunalbestyrelsen faar Paaklageret ved Siden af de andre Myndigheder. Disse Ændringsforslag, af hvilke de tre i 1913—14 blev tiltraadt af mig i Landstinget, kan jeg naturligvis udmærket godt slutte mig til.

Hovedændringsforslaget er imidlertid det, hvorefter Fradraget paa 2,500 Kr. skal sættes op til 2,800 Kr. Nogen finansiell Betydning og tilmed en ikke helt ringe har denne Forhøjelse. Jeg tror, man tør anslaa, hvad den her foreslaaede Ændring vil koste Statskassen, til 100,000 à 120,000 Kr. aarlig. Jeg kan tiltræde Ændringsforslaget, fordi jeg mener, at Enigheden om dette Punkt vil sikre Lovforslagets Gennemførelse. Det var ogsaa det, den højtærede Ordfører i høj Grad gjorde gældende. Jeg hørte, at det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds sagde, at der kunde ventes nogen Modstand i det høje Landsting, og jeg maa desværre efter den Stilling, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds indtager, vente, at Lovforslaget, saaledes som det efter al Rimelighed bliver vedtaget af dette høje Ting, kan møde nogen Modstand fra hans Partis Side. Men jeg mener at kunne gaa ud fra, at det Parti, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) er Ordfører for, vil slutte sig til Lovforslaget, naar det kommer op i Landstinget, ogsaa i den Form, det vil